

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష్ణు విష్ణువు స్తోత్రము

॥ బిష్ణుష్టార్ భైష్ణీమ్ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్థం చతుర్యుజుమ్ ।
తుఫిష్టతదనం ష్ట్రీయేత స్తోత్రవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీసివిస భైష్ణీమ్ ॥

స్తోత్రమ్ముఖ్యం మతాదేవ నీరియం కృపానిధి ।
పాశా వ్యోమ భణిష్టైతే భుక్తంధో దయోనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రైవం ఘలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుపుమేయం । లుత్తుం తవిత్తుతుధ పాతీతారం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుధిగంభుతి లేచ్యతోనం । కిం తప్ప లుత్తురజ్ఞిరాశిచనేన్ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్తమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటీశ్వరాంశుమిగుణి, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వోం, భక్తజనాసాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థిగ్రైవ్యర్థాభవృద్ధుర్థం, విషువికార్తిమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ నివారణార్థం
సర్వాంషి, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రేయోఽభవృద్ధుర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీద్ర, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మాసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబ్ధరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమంతుహస్తారతే, ఆదిపర్వతి, యథాశక్తి, చతుర్స్తింశదధికశతతమ, పంచాత్మింశదధికశతతమ
అధ్యాయాన్నర్థత శ్శీకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వైష్ణ భైష్ణీమ్ ॥

ల్యోపం తసిష్టుప్తారం ష్ట్రేః శాతుతుకల్పమ్ ।
తరిషరిత్తుసిం తందే శుఖతీతం తపోధిమ్ ॥

ల్యోపయ విష్ణుర్మహాయ ల్యోపర్మహాయ విష్ణుతే ।
నమే తై పుత్రువిధయే, లేసిశ్శైయ నమేనమః ॥

అధ్యాయః-134 చతుప్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్మాపనర్వ
 భీమసేనదుర్యోధనార్జునకర్మకమప్రకాశలప్రదర్శనమ్
 భౌమేన ప్రావిశచుభ్యమిం పార్వతేనాభజద్ధిరిమ్ ।
 అన్వర్థానేన చాప్రేణ పునరవ్వర్షితో2భవత్ ॥ ॥ 134-20 ॥

 క్షణాత్ ప్రాంపుః క్షణాధ్రస్యః క్షణాచ్చ రథధూర్గతః ।
 క్షణేన రథమధ్యస్థః క్షణేనావతరన్వీహామ్ ॥ ॥ 134-21 ॥

 సుకుమారం చ సూక్ష్మం చ గురుం చాపి గురుప్రియః ।
 సాష్టవేనాభిసంజీవిషిష్టః సో2విధ్యద్వివిధిః శర్మః ॥ ॥ 134-22 ॥

 బ్రహ్మతశ్చ వరాహస్య లోహస్య ప్రముఖే సమమ్ ।
 పశ్చ బాణానసంయుక్తాన్ సముగైమొచైకబాణావత్ ॥ ॥ 134-23 ॥

 గవ్యే విషాణాకోశే చ బిలే రజ్యేవలమ్మిని ।
 నిచభాన మహావిర్యః సాయకానేకవింశతిమ్ ॥ ॥ 134-24 ॥

 ఇత్యేవమాది సుమహాత్మాడ్దే ధనుషి చానఘు ।
 గదాయాం శప్తకుశలో మణ్ణలాన్యన్య దర్శయత్ ॥ ॥ 134-25 ॥

 తతః సమాప్తభూయైషై తస్మిన్ కర్మణి భారత ।
 మన్మిభూతే సమాజే చ వాదిత్రస్య చ నిఃస్వనే ॥ ॥ 134-26 ॥

 ద్వారదేశాత్ సముద్భూతో మాహాత్మ్యబలసూచకః ।
 వజ్రనిష్టేషపద్మశః శుష్టువే భుజనిస్వనః ॥ ॥ 134-27 ॥

 దీర్ఘనై కిం ను గిరయః కింస్విద్భూమిర్యదీర్ఘతే ।
 కింస్విదాపూర్వతే వ్యోమ జలధారాఘువైరష్టామై ॥ ॥ 134-28 ॥

 రజ్యైవం మతిరభూత్ క్షణేన వసుధాధిష ।
 ద్వారం చాభిముఖాః సర్వే బభూవుః ప్రేక్షకాస్తదా ॥ ॥ 134-29 ॥

 పశ్చాభిర్మాతృభిః పార్థైర్మైణః పరివృతో బభో ।
 పశ్చాతారేణ సంయుక్తః సావిత్రేణ ఏవ చప్రమాః ॥ ॥ 134-30 ॥
 అశ్వత్థామ్మా చ సహితం భ్రాత్రూణాం శతముగ్రీతమ్ ।
 దుర్యోధనమమిత్రఫ్లుముత్తితం పర్యవారయత్ ॥ ॥ 134-31 ॥

స తైస్తదా భూత్జుభిరుద్యతాయుషైర్గుదాగ్రపాణః సమవషితైర్వృతః ।
 బభో యథా దానవసజ్జుయే పురా పురస్తరో దేవగణైః సమావృతః ॥ ॥ 134-32 ॥
 ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మివపర్వణి అప్తదర్శనే చతుష్ప్రింశదధికశతతమో2ధ్యయః ॥ 134 ॥
 అధ్యాయః-135 పఞ్చాత్రింశదధికశతతమో2ధ్యయః సమ్మివపర్వ
 కర్మస్య రజ్జీ ప్రవేశప్తస్యాగ్గదేశరాజ్యే2భిషేచనం చ
 అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మివపర్వణి కర్మాభిషేకే పఞ్చాత్రింశదధికశతతమో2ధ్యయః ॥ 135 ॥
 వైశమ్యయన ఉవాచ
 దత్తే2వకాశే పురుషైర్వ్యస్మృయోత్పుల్లలోచనః ।
 వివేశ రజ్జం విష్ట్ర్యం కర్మః పరపురజ్జయః ॥ ॥ 135-1 ॥
 సహజం కవచం బిభ్రత్ కుణ్ణలోద్వ్యతితాననః ।
 సధనుర్భుద్ధనిష్ఠింశః పాదచారీవ పర్వతః ॥ ॥ 135-2 ॥
 కన్యాగర్భః పృథుయశాః పృథాయః పృథులోచనః ।
 తీకష్ణాంశోర్భస్త్రపస్యాంశః కర్మో2రిగణసూదనః ॥ ॥ 135-3 ॥
 సింహార్ఘభగజేష్టాణాం బలవీర్యపరాక్రమః ।
 దీప్తికాన్విద్యతిగుణైః సూర్యేన్మజ్యలనోపమః ॥ ॥ 135-4 ॥
 ప్రాంశుః కనకతాలాభః సింహసంహాననో యువా ।
 అసజ్యేయగుణః శ్రీమాన్ భాస్త్రపస్యాత్మపమ్మః ॥ ॥ 135-5 ॥
 స నిరీక్ష్య మహాబాహుః సర్వతో రజ్జముణ్ణలమ్ ।
 ప్రణామం ద్రోణకృపయోర్న్యత్యాదృతమివాకరోత్ ॥ ॥ 135-6 ॥
 స సమాజజనః సర్వో నిశ్చలః స్థిరలోచనః ।
 కోయమిత్యాగతక్షోభః కౌతుహాలపరో2భవత్ ॥ ॥ 135-7 ॥
 సో2బ్రహ్మినేషైషుగమ్మిరస్వరేణ వదతాం వరః ।
 భ్రాతా భ్రాతరమజ్ఞాతం సావిత్రిః పాకశాసనిమ్ ॥ ॥ 135-8 ॥
 పార్థ యత్తే కృతం కర్మ విశేషవదహం తతః ।
 కరిష్యే పశ్యతాం న్యాణామా22త్మా విస్మృయం గమః ॥ ॥ 135-9 ॥
 అసమాప్తే తతప్తస్య వచనే వదతాం వర ।
 యత్రోతిక్షిప్త ఇవోత్తస్థా జీప్తం వై సర్వతో జనః ॥ ॥ 135-10 ॥

ప్రీతిశ్చ మనజవ్యాఘ్రు దుర్యోధనముపావిశత్ |
ప్రీశ్చ క్రోధశ్చ బీభత్సుం క్షణేనాన్వావివేశ హ ||

॥ 135-11 ॥

తతో ద్రోణాభ్యమజ్ఞాతః కర్మః ప్రియరణః సదా |
యత్కుతం తత్త్ర పార్థేన తచ్చకార మహాబలః ||

॥ 135-12 ॥

అథ దుర్యోధనప్తత్త్ర భ్రాతృభిః సహ భారత |
కర్మం పరిష్వజ్య ముదా తతో వచనమబ్రహీత్ ||

॥ 135-13 ॥

దుర్యోధన ఉంచ
స్వాగతం తే మహాబాహూ దిష్ట్య ప్రాప్తోఽసి మానద |
అహం చ కురురాజ్యం చ యథేష్టముపభుజ్యతామ్ ||

॥ 135-14 ॥

కర్మ ఉంచ
కృతం సర్వమహం మన్యే సభిత్వం చ త్వయా వృణే |
ద్వాప్యయుధ్ం చ పార్థేన కర్తుమిచ్ఛామ్యహం ప్రభో ||

॥ 135-15 ॥

“శ్రీమితీతిక”

ః “గౌతింద్ నాము సీతిర్సన్మ” ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥	8	యదక్షరపదబ్ధిష్ఠం మాత్రాహీసరం చ యద్భవేత్ , తత్సర్వం క్షమాతార దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥
॥ అథ లింకక్షేమ ప్రార్థనా ॥	8	సర్వేభవన్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః , సర్వేభద్రాణి పత్సరంతు మంకథీతి దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥
॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥	8	కాయేన వాచా మససీందియైర్మా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రత్యతేస్స్ఫథావాత్ , కరీశమి యద్భుత్తకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥
॥ అథ మంగళమ్ ॥	8	శ్రీయః కాన్తాయ కళ్యాణిధయే నిధయేర్థినామ్ , లీవేజ్యాంగివాగాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥